

Nr. 1.

Emigracja
Polska

Stowarzyszenie
Podatkowe

AKT ZAŁOŻENIA

Emigracja polska wyszła z kraju w roku 1831, unosząc sztandar niepodległości Ojczyzny, była i jest częstką Narodu Polskiego po za krajem. Rozproszona po całym świecie, z główną siedzibą we Francyi, nie wsiąkla nigdzie w żadną obcą narodowość. Ilu z niej wymarło, nie umiemy na wstyd nasz powiedzieć, ale to pewna, że zeszedli z tego świata dochowując wierności Polsce. Dzieci Emigrantów rodzą się i wychowują Polakami.

Jako część narodu, jako synowie jednej matki, służy jednej sprawie, uczestnicy jednej niedoli, Emigranci Polscy stanowili i stanowią Społeczność osobną, wyjątkową, najściślej solidarną, choć na nieszczęście nieorganizowaną.

Każda Społeczność ma swoje nieodzowne ciężary i obowiązki.

Od pierwszej chwili Emigracja zaspakajała jak mogła potrzeby swoje przez rozliczne składki, w których ze skwapliwą gorliwością brała udział. Przypomnijmy sobie, że kiedy w pierwszych latach, część braci z Besançon do Szwajcaryi wyszła i tam znalazła się w przykrem położeniu, składki całego wychodźstwa przybrały wyraźną formę podatku najregularniej przez wiele miesięcy opłacanego.

W latach następnych ciężary rosły jedne po drugich i składki pokazały się już niedostatecznymi. Ztąd gorliwością pojedynczych osób i gron powstawały jedne po drugich instytucje społeczne, narodowe, ku zaradzeniu wspólnej biedzie. Rząd szlachetnej Francyi przychodził i przychodzi im w pomoc.

Wszystko to dziś nie wystarcza. Z każdym dniem przybywa starców niemogących już pracować, przybywa sierot po co raz częściej umierających, przybywa obecnie nowa emigracja w innych zupełnie jak pierwsza warunkach.

Ciężary nieustające, nieustające też nakładają obowiązki.

Społeczność moralna, a taką z natury rzeczy jesteśmy, aby pełniła obowiązki stałe, potrzeba by takowe na siebie dobrowolnie nałożyła. Daje się to wykonać tylko przez Stowarzyszenie.

Dla tego zawiązujemy się

w STOWARZYSZENIE PODATKOWE.

Obowiązujemy się opłacać corocznie podatek narodowy w kwocie poniżej przy podpisach wyszczególnionej do Kassy Stowarzyszenia w ratach za dogodnie przez każdego uznanych. Zastrzegamy sobie zmianę tej deklaracji, wedle mogącej się zmienić naszej dzisiejszej pozycji.

Rok podatkowy zaczyna się z dniem 1 stycznia 1862.

Cały dochód z podatków stałych obrócony będzie na wydatki stałe, to jest: na starców i sieroty, wyjąwszy 1/4 części zachować się mającej na nieprzewidziane potrzeby i składanej w jednej z instytucyj finansowych francuzkich, jako fundusz zapasowy czyli żelazny, w późniejszej ustawie ściślej oznaczyć się mający.

3/4 Oddawane będą z końcem każdego kwartału Instytucjom, w których nasi weterani i sieroty bywają umieszczane. Nie tworzymy bowiem nowych instytucyj, ale przychodzimy w pomoc już ustalonym.

Ofiary jednorazowe, oddzielnie zapisywane, użyte będą na wydatki przechodnie, a przede wszystkim na poparcie osób lub instytucyj które się zajmują lub zajmować będą opieką młodzieży świeżo z kraju przybyłej.

Z ofiarami mającemi cel oznaczony, postąpiono będzie wedle woli dającego.

Powyższe przepisy dotyczące rozchodu muszą być tymczasowemi; nie wiemy bowiem jakie rozmiary przybierze nasze Stowarzyszenie, idzie zaś głównie oto aby każda opinia osobista czy zbiorowa, naszą emigracyjną Społeczność składająca, w przedsięwzięciu naszym znalazła zupełną gwarancją dobrego użycia składanych pieniędzy; aby każda uwaga została uwzględniona, każde słuszne żądanie zadowolnione: o czem z czasem dopiero i w samem działaniu przekonać się będziemy mogli. Przyszła więc nasza organizacja powoli tylko rozwijać się mogąca, lepiej to wszystko określić będzie w stanie.

Do natychmiastowego wprowadzenia w życie myśli ninieszym aktem objętych i do ułożenia ustawy dla Stowarzyszenia, ustanawiamy Wydział Tymczasowy, niezbędnej tylko służbie odpowiedni, złożony:

- z Prezesa, Bohdana ZALESKIEGO,
- Kasyera, Władysława LASKOWICZA,
- Kontrolera, Józefa DYBOWSKIEGO,
- Sekretarza, Karola KROLIKOWSKIEGO,
- i Zastępcy Sekretarza, A. SIENKIEWICZA.

Wydział ten zamieni się na stały dopiero po ułożonej ustawie i wedle form tąż ustawą przepisanych powiększony być może.

W żadnym razie Wydział trudnić się nie będzie rozdziałem pomocy indywidualnej, pieniężnej lub innego rodzaju.

Paryż, dnia 2 Marca, 1862 r.

ADRESSA SKŁADAJĄCYCH WYDZIAŁ TYMCZASOWY:

- Mr. B. ZALESKI, 2, place de la promenade, Batignolles, — Paris.
- L. LASKOWICZ, 13, quai Saint-Michel, — Paris.
- J. DYBOWSKI, 35, rue de Paris-Charonne, — Paris.
- Ch. KROLIKOWSKI, 20, rue de Seine, — Paris.
- A SIENKIEWICZ, 29, rue Penthievre, — Paris.

Emigracya
Polska

Stowarzyszenie
Podatkowe

DEKLARACYA

Obowiązuję się niniejszem opłacać corocznie
Podatku Narodowego do Kassy Stowarzyszenia fran-
ków
w ratach

Zastrzegam sobie zmianę tej deklaracyi, wedle
zmieni się mogącej mojej dzisiejszej pozycyi.

dnia

186

N. B. — Na tej samej Deklaracyi może podpisać i więcej osób, byle każda wymieniła obok podpisu swego i kwotę na siebie nałożoną.

OBJAŚNIENIE.

Powwyższy Akt założenia, wskazując cel jaki sobie zamierzono, nakreślił, tylko ogólne środki tymczasowej administracyi Stowarzyszenia ; niewiedziano bowiem jakie rozmiary z czasem przybrać będzie ono mogło. Chociaż i dziś jeszcze nic stanowczego w tej rzeczy powiedzieć nie możemy, wszakże z doświadczenia nastąpiły już pewne modyfikacye, o których przy nowej edycyi rzezonego aktu wspomnieć należy. I tak :

1. — Zaraz w pierwszym roku exystencyi Towarzystwa warunek, aby część przypadająca weteranom oddawać do Domu Ś^o Kazimierza, zmieniono w ten sposób : że zamiast umieszczania ich w rzezonym Domu, Zadatki Emerytalne dożywotnie osobiście każdemu wypłacane będą (1). Ze zmiany tej wynikała potrzeba utworzenia się Kommissyi Weteranów, do której wybór kandydatów należy, a których liczbę oznacza Wydział. Szkoła Batignolska i Dom Ś^o Kazimierza zazwyczaj wskazują sieroty.

2. — Powiedziano w Akcie założenia, że nie tworzymy nowej Instytucyi, tylko w pomoc istniejącym przychodzimy. Tym czasem przywiezieni na emigracyą ciężko ranni w r. 1864 byli powodem, że się z Towarzystwa wywiązała rzeczywista nowa Instytucya, Instytucya *Czci i Chleba*, wedle tradycyj naszych narodowych obmyślana, jak to odezwa N° 6, z 29 Listopada 1864 r. wskazuje.

3. — Za instytucyą *Czci i Chleba*, nastąpiła potrzeba ustanowienia Rady Nadzorczej. Kapitały Stowarzyszenia będąc własnością narodową wymagały gwarancyi osób pozycyą i majątkiem odpowiedzialnych przed Krajem i Emigracyą.

4. — Dochody podatkowe co rok drukują się szczegółowo i drukować się będą. Tak samo i wydatki podatkowe w których żadne anonimy miejsca nie mają. Ztąd kontrola jasna bo jawna.

(1) Który z Weteranów i Inwalidów chciałby wejść do Ś^o Kazimierza, sam się umieścić może.